

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאן שמעת ליה דאזיל בתר לקיטה - רבן גמליאל, וקתני - שבט												טו.
אלא, אי אתמר הכי אתמר:											!	טו.
אף על גב דאמר רבן גמליאל אתרוג אחר לקיטה כירק - ראש השנה שלו שבט.	רבה בר רב הונא:										■	טו.
מאי שנא התם דקתני אם היתה נכנסת לשלישית ומאי שנא הכא דקתני אם היתה שלישית נכנסת לרביעית?	רבה בר רב הונא:										?	טו.
מלתא אגב אורחיה קא משמע לן: דאתרוג קשיא ליה ידא, ואידי דממשמי ביה כולי עלמא בשביעית - לא טעין פרי עד תלת שנין.											!	טו.
אתרוג, ראש השנה שלו אימתל?	בעא מיניה רבי יוחנן מרבי ינאי:										^	טו.
שבט.	אמר ליה: [רבי ינאי]										!	טו.
שבט דחדשים או שבט דתקופה?	[רבי יוחנן]										^	טו.
דחדשים.	אמר ליה: [רבי ינאי]										!	טו.
היתה שנה מעוברת, מה?	בעא מיניה רבא מרב נחמן, ואמרי לה רבי יוחנן										^	טו.
הלך אחר רוב שנים.	אמר ליה: [רבי ינאי]										!	טו.
אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית - פטורה מן המעשר, ופטורה מן הביעור. ובת שביעית שנכנסה לשמינית - פטורה במעשר, וחייבת בביעור.	רבה:										◆	טו.
בשלמא סיפא - להומרא, אלא רישא, פטורה מן הביעור אמאי - דאמרינן זיל בתר חנטה, אי הכי - תיחייב במעשר	אמר ליה אביי:										?	טו.
יד הכל ממשמין בה, ואת אמרת תיחייב במעשר?	אמר ליה: [רבה]										!	טו.
בת ששית שנכנסה לשביעית - לעולם ששית, ובת שביעית הנכנסת לשמינית - לעולם שביעית.	רב המנונא:										◆	טו.
אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית - פטורה מן המעשר, ופטורה מן הביעור, שאין לך דבר שחייב במעשר אלא אם כן גדל בחיוב ונלקט בחיוב. ובת שביעית שנכנסה לשמינית פטורה מן המעשר ופטורה מן הביעור - שאין לך דבר שחייב בביעור אלא אם כן גדל בשביעית, ונלקט בשביעית.	מיתיבי, רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:										■	טו.
רישא קשיא לרב המנונא, סיפא קשיא בין לרבה בין לרב המנונא											?	טו.
תנאי היא.											!	טו.
אתרוג אחר לקיטתו למעשר.	דתנאי, אמר רבי יוסי: אבטלמוס העיד משום חמשה זקנים:										!	טו.
אחר לקיטתו, בין למעשר בין לשביעית.	ורבותינו נמנו באושא ואמרו:										!	טו.
שביעית מאן דכר שמיה?											?	טו.
חסורי מחסרא והכי קתני:											!	טו:
אתרוג אחר לקיטתו למעשר, ואחר חנטה לשביעית.	[רבי יוסי: אבטלמוס העיד משום חמשה זקנים]										◆	טו:
אחר לקיטתו, בין למעשר בין לשביעית.	ורבותינו נמנו באושא:										◆	טו:
אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית - לעולם ששית.	איתמר, רבי יוחנן וריש לקיש אמרי תרוייהו:										■	טו:
אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית, אפילו כזית ונעשית ככר - חייבין עליה משום טבל.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										■	טו:
אילן שחנטו פירותיו קודם חמשה עשר בשבט - מתעשר לשנה שעברה, אחר חמשה עשר בשבט - מתעשר לשנה הבאה.	תנו רבנן: [ת"ק]										◆	טו:
במה דברים אמורים - באילן שעושה שתי בריכות בשנה.	רבי נחמיה:										■	טו:
שתי בריכות סלקא דעתך?											?	טו:
אלא אימא: כעין שתי בריכות. אבל אילן העושה בריכה אחת, כגון דקלים ויתים וחורבין, אף על פי שחנטו פירותיהן קודם חמשה עשר בשבט - מתעשרים לשנה הבאה.	[רבי נחמיה]										◆	טו:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נהגו העם בהרובין כרבי נחמיה.	רבי יוחנן:										■	◇	טו:	
בנות שוח - שביעית שלהן שניה, מפני שעושות לשלש השנים	איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן:										■	;	◇	טז:
אישתיק.											■		◇	טז:
אמאי אישתיק? לימא ליה: אמינא לך אנא רבי נחמיה, ואת אמרת לי רבנן?	רבי אבא הכהן לרבי יוסי הכהן:											;	◇	טז:
משום דאמר ליה: שבקת רבנן ועבדת כרבי נחמיה?												!	◇	טז:
ולימא ליה: קאמינא לך נהגו ואת אמרת לי איסורא?												;	◇	טז:
דאמר ליה: במקום איסורא, כי נהגו שבקינן לה?												!	◇	טז:
ולימא ליה: כי אמינא לך אנא - מעשר חרובין דרבנן, ואת אמרת לי שביעית דאורייתא?												;	◇	טז:
תמיהני אם השיבה ריש לקיש לתשובה זו.	אלא אמר רבי אבא הכהן:											!	◇	טז:
אם השיבה? הא אותבה?												;		טז:
אלא אימא: אם קיבלה רבי יוחנן, אם לא קיבלה.												!	◇	טז: